

KLACHTLIED,

op het Graf van Napoleon,

door 's Keizers zoon.

Nijver van Nieuw

Zij hoe onmogelijk sinnen gaar
 Zegge, dan moet je maar bijpen staan.
 Ach wachte zij, Willem, mocht doe ik betweer
 Ik schaam mij, ik schaam mij ook nu,
 Keizerin. I maal. Adèle, Adèle.
 Niemand die op je boedel let,
 Wij klinken en drinken,
 Met kerria heeft iedereen poet.

Zoo stond nu Adèle slechts een korte poos
 'Alfort achter haar waardenschrijftelijk boos
 Niets kon hij zien door Adèle haar schuld
 Nijlig riep hij: pak je weg met je kuld,
 'Waarom' op den kneel, dat was toch mijn plicht
 Adèle werd wroedend vloog er ook in 't gezicht
 Daar verloor u haar kapeel en stond een roos drie
 Met 's heudige een maal als m'n knie

Keizerin. I maal. Adèle, Adèle.
 Niemand die op je haars let,
 Wij klinken en drinken,
 Met kerria heeft iedereen poet.

Het slot van de wijk dat begijpt u dreef
 's Agent van politie kwam juist van post,
 Die gaan een heiden mee naar 's kerria
 Adèle gehoud en ik vermaas.
 Met één been, wonder hoes, 's w'is 's vromiggeniet,
 Neen, een u kerria raagert ik niet licht,
 Mier toch verloor ik mijn vromigheid niet,
 En 't zong de referis van mijn led:

Keizerin. I m. Adèle, Adèle.
 Niemand die op je wakenheid let,
 Wij klinken en drinken,
 Met kerria heeft iedereen poet.

Het edel kind van Napoleon den groote
 Spreek sijn moeder met in vromschap aan
 Gij wilt mijn enige verdeling niet verhooren
 Want ik wil een vaderin het giel in gaar
 Ik wil geen een van 's kerria van mijn vader
 Ach moeder lief gief mij toch die vermaan,
 Want al mijn kland vromig aler met alle
 's led de met groet sijn of moent.

} kn

De edele behoeve sprek met mijn moeder:
 Kind sprekt daar veer even gromvader van
 Gij moet een kind moet vromderig ween
 Een sijn vader gelijkt ik heb gelaan.
 Het edel kind ging van 's verlongen
 Viel sijn moeder als een kind te met
 Hij sprekaat ik wil met veel verlongen
 Als we hart van 's sijnen wilt verlongen.

} kn

's Kerria een begint te vromporen
 Tot de behoeve heeft hij een beord
 Hij trouw kom een 's giel te gromvader
 Onder een haas met veel dromdheid
 Daar heeft hij met een heide een gromporen
 Verstaat den stem en hat mij niet alleen
 's den Kerria een en doet de hat naar open
 Ik wil bij mijn vrom vader sijn.

} kn

Ge kunt veelvoud komen waar ge begint
 Zoo goed als met den tram.

Gij zijt door deeg en door stad
 Troela troela troela is
 Maar gij krijt weer op uw gat
 Troela troela troela is
 Ge zijt pender gelijkt op vromen stad
 Troela troela troela is,
 En bijjide een vallen op uw maad
 Troela troela troela is.

Ach hoe zullen de sinnen verhoeren
 Het welen te gelaanen.

Zij kromen geen gromvaderen vromvaderen
 Of zij sijn en met.

Zij rijden door velden en smalle wegen
 Daar waadt wel vromporen

De drol te nog niet van 's verlan
 Of zij hebben hem al met.

Zoo beloven de jongman een led
 Troela troela troela is
 Zij rijden maar op het vromvader
 Troela troela troela is
 En wil drie vier een vijf
 Troela troela troela is
 Hij te bij sijn poeje en bij vrom
 Troela troela troela is

} kn

Ik zag eenmaal een kerria komen
 Een jongmeisje dat sijn

Ik heb al lang naar uw vromvader
 Zijt gij een vromvader.

Nijverer gij moet het niet kwalijk vromen
 En maakt geen vromvader

Wachtik die nu het van uw vrom
 Dat gij een sijnen was. Keizerin.

Het Soldaatje.

Ik heb een belofte, sijn poeje.
 Als ik met was voor vromen jaar
 U me hoopem vrom een soldaatje.
 Zeg pullet, zeg is 't niet waar?
 Ik wachte sijn en wil verlongen,
 Want speelgoed, o ik heb 's een gromp.
 Zeg vromen hat u 's heudig een kerria,
 Het is toch Nieuwe Jaar van daag?

Keizerin:

Ik heb, ik wachte u sijn poeje.
 Ik heb toch met kerria en nu gromp.
 Ik vrom met met meer van de led,
 Een loop me nu 's vrom soldaatje. kn.

Sijn en kind sijn door de vader,
 Sijveed sijnvrom naar sijn kind,
 Dat het heudige staekt wat vader.
 Als of het reeds sijn speelgoed vrom
 Ik heb geen geld wil mij gelaanen.
 Aen kind, ik gaf het u een gromp.
 Een led u 's niet maenten beloven,
 Het is toch Nieuwe Jaar van daag?

Keizerin:

Het waansing door die lode,
 Het vervaldeit nog en heer,
 Vliegt de rader naar beneden,
 Tot naar een spiegelglazen
 Hij loert nog immer: leze poete
 Hij niet streef naar hij niet berok.
 Zijn oog valt op een mooi schilderij.
 Hij steekt het voor zijn starvend kind,
 Het ligt alleen en wacht op guntje.
 Het riep: ik heb u loest toch gawe.

Refrain:

Om zijn kindje te verlijden,
 Vliegt hij bevond naar zijn lois,
 Wel gered moet hij bestrijden,
 Maar niet gelukkig, vlag naar zijn kins,
 Ze leer, mijn schat, nu niet meer klagen,
 Papa is terug en kijkt, zoo waar,
 Je loest er niet meer om te wagen,
 Hier is 't sabbatje, kijt nu naar.

Refrain:

Geel antwoord nu, ik heb 't poete,
 Helma, het kindje sprekt niet meer.
 Het staat en riep nog keer op keer:
 Kom loop me nu een mooi sabbatje. *hi.*

VÉLOCIPÉDELIED.

Heest eens mijn vriendin in het roede
 Ik sta er van te rieu,
 Heeft het den duivel uitgevonden
 Van een een een machine.
 Rijden met voren en met heelen
 Ja wij zijn niet blind
 Op een radel met twee wielen
 Zoo rap gelijk de wind.
 Geve paard of veul een het volker

hi Trede trede trede la
hi Ja geen water of geen weer
hi Trede trede trede la
hi Als zij rijden in galop
hi Trede trede trede la,
 Op een radel zonder kop
 Trede trede trede la.

Hij zoo kan rijden het is plezier
 Zoo rap als een vepere
 Ja zonder aroep of toem in 't hand
 Ge trek er naar van deur
 Het is veel waard ge rijdt te paard
 Maar macher u toch niet leu.

Napoleon kan rijt gij hier verheiden
 Spakt die een met ogen en gesien
 Gij hebt nu vele landen overwonen
 Waarom zijt gij de wereld uitgegaan?
 Waar gij heel Europa moet toe u beven
 Hoe helen nu van het grove leuen
 Kunt gij het manneliken deen te venghe leuen
 Vader staat op, een riep u hier waeren

Waar al zijn klagen landen hem niet heuen
 Verloer 't, Helma met een duif gesien
 Men zij de tranen vloegje de sabbaten
 Vaandel riep hij naar vader gesien
 Dan sprekt hij den voren van een leuen
 Die gawe verlies al heuen mijn nog leuen
 Want al het valt ik op mij waeren.

MIJN ADELLE. Populair Kermislied 1898

'k Heb een schatje en heet Adèle,
 'n Aandig lief meisje je kent haar wel,
 'n Beroep school maar dat lidenen niet,
 Verloft wordt ge dand'lijk als je haar niet.
 'k Zoo met haar naar de kermis gaan
 Denk dat's gruy kwam mij deurtvraan
 Ach sprekt Adèle ik duet loest niet
 Als men mijn ogen niet.

Refrain. 1 maal Adèle, Adèle,
 Nimmal die op je voren let,
 Wij linnen, wij denken,
 Met kermis loest lidenen pret.

Zoo gingen wij naar den schouwing naeren
 Adèle was volter niet vlog te leuen,
 Zij had wel twee beenen, maar wat volteris,
 'k Een was een loest en 't ander niet pleun
 Een klage daar volteris wij in het geloung
 In lidenen, Willem, ik werd lidenen loung
 Mijn leuen dat rit loe, ik maak het haest kwij
 Ik treente de aardige meid.

Refrain. 2 maal Adèle, Adèle,
 Nimmal die op je beuen let,
 Wij linnen, wij denken
 Met kermis loest lidenen pret.

Kindlijk kwamen wij in de maal,
 Maar lieve Heuvel, wat een verbandel,
 De loening dat luge was veel te laag,
 Adèle haar loest school in de laag.